Celaleddi n er-Rûmi'ye dair bazı örnekler verelim:
"Bugün cennete gitmek onun rızasına ve cehenneme girmek de onun gazabına bağlıdır." S. 29. Yine üzerine türbe yapılmasını ve kubbesini n yükseltilmesini tavsiye ederek şöyle demiştir: "Kubbemi uzaktan görüp bana fatiha okuyana kıyamet günü şefaat ederim ve onu cennete koyarım." S. 56. Yine şöyle der: "Yedi yaşında sabah namazı kılıyor ve Kevser Sûresi'ni okuyup ağlıyordum. O anda Allah bana tecelli etti ve aklım başımdan gitti. Aklım başıma geldiğinde gaybtan bir ses bana: "Ey Celaleddi n! Seni müşahade makamında kıldım, bugünden sonra senden mücahede istemiyor um" dedi. S. 37. Yine, "Şüphesiz Tur dağı Allah'ın bir bakışıyla yerinden oynayıp param parça oldu. Üç gün içinde celal güneşiyle on yedi defa bana tecelli edince zayıf vücudum nasıl sarsılmasın!" S. 41. İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi, A.Y.No. 3905. (Çeviren)

GAZALİ VE TASAVVUFÇULARIN KEŞFİ (1)

Gazali evliya diye adlandırdığı tasavvufçulara birçok ilhamların geldiği ve keşf yolu ile gizli şeylerin onlara açık olduğunu iddia etmiş ve şöyle demiştir:
"Enbiya ve evliyaya keşf vaki olur, kalblerin e nur dolar. Bu okuma, yazma ve talim ile değil, belki dünyaya meyletmem e, zühd, kalbi dünya işleriyle meşgul etmeme, himmet künhüyle Allah'a yönelme yolu ile olur. Kim Allah için olursa, Allah da onun için olur. Bunun yolunun bütün dünya ilişkilerinden kesilmek, kalbe dünyayı sokmamak, mal, çoluk çocuk, memleket, dünya, makam ve mevkiden himmeti kesmekle olduğunu söylediler. Hatta kalbi o dereceye kadar sabreder ki artık ona bir şeyin varlığı ile yokluğu eşit gelir. Sonra bir köşeye çekilir, farz ve revatip (sünnet)lerle yetinir, kalbini herşeyden boşaltmış ve himmetini toplamış olarak oturur, düşüncesini Kur'ân okuyarak veya bir tefsir mütalaa ederek dağıtmaz, ne hadis ne de başka bir şey yazmaz, sadece aklına Allah'tan başka bir şey gelmemesi için çabalar. Halvette oturdukta n sonra dili ile sürekli "Allah, Allah" der ve kalbini ona bağlar. Dili hareket ettirmeyi terkedinc eye ve kelimenin kendiliğinden dilinde söylendiğini hissedinc eye kadar bunu söylemeye devam eder. Kelime dilinde kendiliğinden söyleniyor gibi bir duruma gelince, lafzın sureti, harfleri ve kelimenin şekli silininceye ve sadece kelimenin manası kalbinde kalıp onunla doluncaya, artık lazımı gayri müfarık bir hal alıncaya kadar bu durumda devam eder. Bu dereceye gelebilec eği gibi vesvesele ri defederek bu durumu daha da devam ettirebil ir. Ama Allah'ın rahmetini çekme konusunda bir seçim yapma yetkisi yoktur. Çünkü bu yaptıklarıyla artık Allah'ın rahmetini n nefhalarına maruz kalmış olur. Artık yapacağı şey, bu yolla enbiya ve evliyaya verdiği gibi, Allah'ın vereceği rahmeti beklemekt en ibarettir .
İşte o zaman, niyeti sadık, himmeti saf ve uygulaması güzel olmuşsa,

artık şehvetleri onu rahatsız etmemiş ve nefsi kendisini dünyevi şeylerle meşgul etmemişse, kalbinde hak parıltıları parlar. Başlangıçta ani şimşek gibi olur ama tekrar gelir, gecikebil ir de. Tekrar gelince devamlı olabilir veya kesik olabilir. Devamlı olursa, bu devamlılık uzayabili r, uzamıyabilir de. Böyle kişiler bunun artması için çalışabilir yahut bir türle yetinebil irler.
Bu konuda Allah'ın velilerin in menziller i sayılamıyacak kadar çoktur. Tıpkı yaratılışları ve ahlakları sayılamadığı gibi. Bu yol kendi tarafından mahza temizliğe, tasfiye ve tecellile re, sonra, istidat ve beklemeye bakar!" (1)
Keşfe ulaşmak istiyen tasavvufçuya dair Gazali'nin şu sözlerine bakınız: "Kalbini her şeyden boşaltmış ve himmetini toplamış olarak oturur, düşüncesini Kur'ân okuyarak veya bir tefsir mütalaa ederek dağıtmaz, ne hadis, ne de başka bir şey yazmaz... Sadece sürekli olarak Allah, Allah, der...." Acaba Kur'ân ve Sünnette böyle bir şey var mıdır? Yoksa bununla tasavvufçu Allah'ı veya Allah'ın nurlarını yahut melekleri veya Rasûlü görmek gibi elde etmesi mümkün olmıyan bid'at bir iş mi işlemektedir?! Bu bid'at zikir sonunda acaba tasavvufçu şeytan ateşinin kıvılcımları, tuzaklarının ipleri ve müminlerin yolundan ayrı bir yol izliyenle rin uğrayacağı cehennem ateşinin alevlerin den başka ne görebilir?
Tasavvufçulara bu gibi saçmalıklarda akıl hocalığı yapan, onların küfür ve zındıklıklarının yayılmasına hizmet eden Gazali bütün bunlara rağmen tasavvufçulara melekleri n nazil olduğunu söylememektedir. Herhalde, peygamber den sonra kendisine vahyin indiğini iddia eden kimsenin kafir olacağını bildiği için peygamber lere indiği gibi melekleri n tasavvufçulara da ineceğini söylememiştir. Ama bunu söylememekle Gazali tasavvufçuların tağutlarını kızdırmış olacak ki meşhur tağutları İbn Arabi bundan dolayı kendisini eleştirmiş ve yanıldığını söyliyerek melekleri n peygamber lere indiği gibi tasavvufçulara da indiğini, sadece getirdikl eri şeylerden birinin vahiy, diğerinin ilham olduğunu söylemiştir. (1) Şöyle diyor:
"Aralarındaki fark, meleğin inmesinde değil, indirdiği şeydedir.. Çünkü meleğin peygamber e indirdiği tabi olan veliye indirdiğinden başkadır. Melek, tabi olan veliye ancak peygamber ine ittiba etmek ve hadis gibi kesin bilemediği şeyleri kendisine öğretmek üzere iner. Mesela âlimlerin zayıf olduğunu söylediği bir hadisin sahih olduğunu ilham meleğinin ona bildirmes i gibi. Allah ehlinin bildiği şartlarla veli kendisi için artık o hadisle amel edebilir. ..
Gazali ve başkalarının veliye meleğin inmiyeceğini söyleyerek yanılmalarının sebebi, zevkin yokluğudur. Sülûklarıyla bütün makamlarını bildikler ini sandılar. Kendileri için bunu kabul edip meleğin kendileri ne inmediğini görünce, karşı çıktılar ve bunun peygamber lere mahsus olduğunu söylediler. Zevkleri sahih, ama hükümleri batıldır... Gazali ve başkaları Allah ehlinden kamil biriyle bir araya gelip meleğin tasavvufçuya indiğini kendileri ne söyleseydi,

bunu kabul eder ve karşı çıkmazlardı. Nitekim ilham meleği sayılamıyacak kadar çok ilimlerle bize nazil olmuştur. Bizim gibi inanmıyan birçokları da böyle olduğunu söylemiş ve yolumuza dönmüştür." (2)

TASAVVUFÇU GÖKLER ÂLEMİNDE DOLAŞIYOR

Tasavvufçulardan biri Rabbine seslenere k şöyle diyor: "Bazıları senden istediler, onlara tayyi mekanı (bir anda uzun mesafeler almak), su ve hava üstünde yürümeyi, yerin hazineler ini verdin. Onlar için kişiler değişti."
Sonra Rabbinin kendisine verdiği nimetlerd en söz ederek şöyle der: "En alt feleğe soktu, aşağı melekutta beni dolaştırdı. Yerleri ve ucuna kadar altındakileri gösterdi. Sonra yüksek feleğe soktu, beni göklerde dolaştırdı. Arşa kadar içindeki cennetler i gösterdi. Sonra huzurunda durdurdu ve şöyle dedi: Gördüğün her şeyi iste, sana vereyim. Şöyle dedim: Gördüklerimden beğendiğim bir şey olmadı ki onu senden istiyeyim ." (1)
Bu utanmaz tasavvufçu Allah'ın arşını bile beğenmiyor. Yerin derinlikl erinde dolaştığını iddia eden bu meczup toprak altındaki petrolün yerini bilip milletine bile söyleyemiyor, kalkmış Allah'ın arşını beğenmediğini söylüyor. Şeytana bakınız!
Ali İbn Hicazi el-Beyyûmi (2) ise gökte şeyh Demirtaş'ı gördüğünü ve kendisine dünya ve ahirette korkmamasını söylediğini, Hz. Peygamber i halvette gördüğünü, Hz. Ebu Bekr'e "Haydi, Demirtaş'ın zaviyesin e gidelim" derken duyduğunu, Şeyh Bedevi'nin yanına girip Hz. Peygamber i orada gördüğünü, Hz. Peygamber'i görmesinin bir vehim olmasından korktuğu için Demirtaş'ı kabrinin yanında görünce kendisine "Elini peygamber e uzat, yanımda duruyor" dediğini iddia ediyor. (3)

MELEKÛT ALEMİ TASAVVUFÇUNUN KARNINDA!

Çii Fatımiler'in hedefine hizmet eden Ablulaziz ed-Debbağ şöyle diyor: "Yedi gök, yedi yer ve arşın biçimde olduğunu görüyorum. Arşın üzerindeki yetmiş örtü de içimdedir." (2)

VE TÜRLÜ KERAMETLE R (!)

el-Münavi Tabakat'ında tasavvufçuların ölülerle konuştuklarını, dedesinin İmam Şafii ile konuştuğunu, Zinnun el-Mısri (3)'nin ruhunun birçok cisimleri n işlerini idare ettiğini (4), el-Havvas'ın üzerine gökten sofraların indiğini, Hz. Hızır'ın ona içirdiğini, el-Bistami (5)'nin velileri peygamber lerden üstün tuttuğunu (6), kapısını çalan birisine el-Bistami'nin "Ne istiyorsu n?" deyince, o kişi "Ebu Yezid el-Bistami'yi istiyorum" demesi üzerine el-Bistami'nin "Evde Allah'tan başka kimse

yoktur" dediğini (7), iddia etmektedi r. Yine es-Sülemi'nin -tasavvufçuların Buda'sı- İbrahim İbn Edhem'le Davud ile Hızır'ın karşılaştıklarını, onunla konuşup beraber yedikleri ni, kendisine Allah'ın ismi azamını öğrettiklerini nasıl iftira ettiğini okuyabili rsiniz.
Cennet ve cehennemi n kimin elinde olduğunu mu öğrenmek istersini z. ed-Desuki kendi elinde olduğunu iddia ediyor ve şöyle diyor: "Cehennemi n kapılarını kendi ellerimle kapattım, Firdevs cennetini n kapılarını da kendi ellerimle açtım. Beni ziyaret eden kişiyi Firdevs cennetine koyarım. Allah'a muttasıl hiçbir veli yoktur ki Hz. Musa'nın konuştuğu gibi Allah'la konuşmuş olmasın." (1)
Peygamber lerin mucizeler inin tasavvufçuların bazı kerametle ri olduğunu mu öğrenmek istiyorsu nuz? İşte ed-Debbağ'ın mecusi iftiraları: "Süleyman'a mülkünde verilen ve Davud'un emrine verilen, İsa'ya ikram edilenler in tümünü Allah fazlasıyla peygamber in ümmetinden tasavvufçulara vermiş, kör, sağır, dilsizi iyileştirme ve ölüleri diriltme gücünü onlara vermiştir." (2)
Tasavvufçuların yankesici lik yapma kerametle rini mi merak ettiniz? Buyurun ed-Debbağ'ı dinleyin: "Tasavvuf sahibi veli elini dilediğinin cebine gizli sokar, istediği kadar para alır ve cebin sahipleri bunun farkına bile varmazlar ." (3) Selefinde n halefine kadar ed-Debbağ'ın tasavvufçuların kutuplarından biri olduğu malumdur.
Bilmiyoru m, bu şirk ifadelerd e putperest lik çirkefliklerini sizlere teker teker göstermeye gerek var mı? Gördüğünüz gibi, delalete ve izaha ihtiyaç kalmadan herşeyi ile ortadadır. Bu karanlık, bu kokuşmuşluk, bu boğucu cehennem dumanlarını teker teker göstermeye ihtiyaç var mıdır?
Allah -putperestlerin söylediklerinden münezzehtir.- Arşı, kürsüsü, mülkü, meleği, melekûtu, insan ve cinleriyl e, hayvan ve cansızlarıyla, aşağılık ve üstünüyle bütün alem, insanların duyguları, düşünceleri, iradeleri, akıllarından geçirdikleri, kalb ve nefisleri yle bütün yaratıklar, gördüğünüz gibi tasavvuf dininde tağutlarının avucunda ve tasarrufu altındadır. Yırtıcı güdüleri, çılgın şehvetleri, azgın istekleri ve utanmaz yüzsüzlüklerinin tahakkümü altındadır.